

Der vil efter forslaget ikke blive stillet krav om, at herboende personer med dansk indfødsret, statsborgerskab i et andet nordisk land, eller som er anerkendte flygtninge, godtgør at være i stand til at forsørge en udlænding, der ansøger om opholdstilladelse som *mindreårigt barn* af en her i landet fastboende person eller dennes ægtefælle, der ikke har dansk indfødsret (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3). Hvis den herboende person ikke har dansk indfødsret, er statsborger i et andet nordisk land og ikke er anerkendt flygtning (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3), vil det kunne stilles som betingelse, at den herboende person godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, såfremt særlige grunde taler derfor, jf. den foreslåede § 9, stk. 4. Det bemærkes, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget side 19, 2. spalte, at udgangspunktet i sådanne sager vil være, at det ikke kan kræves, at den herboende dokumenterer sin forsørgelsesevne.

For udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse som *forældre over 60 år* til et dansk eller nordisk barn eller et barn med opholdstilladelse efter §§ 7-8 (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4), skal en sådan opholdstilladelse betinges af, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. den foreslåede § 9, stk. 4.

For udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse *uden for de i udlændingelovens § 9, stk. 1, nævnte tilfælde* på baggrund af nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person (udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1), skal en sådan opholdstilladelse betinges af, at den person, der bor i Danmark godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, jf. udlændingelovens § 9, stk. 3.

Med bestemmelsen i den foreslåede § 19, stk. 1, nr. 4, kan udlændingemyndighederne *inddrage eller nægte at forlænge* en tidsbegrænset opholdstilladelse, der efter reglerne i udlændingelovens § 9, stk. 3 og 4, er meddelt på betingelse af, at den herboende person godtgør at være i stand til at forsørge udlændingen, i de tilfælde, hvor den herboende person ikke længere kan godtgøre dette.

Opholdstilladelsen skal kun kunne nægtes forlænget eller inddrages, hvis det fortsat er sådan, at der i den enkelte sag skal stilles et forsørgelseskrav. Det skal stadig være sådan, at parternes personlige forhold og tilknytning til

Danmark og til hjemlandet ikke taler imod at stille et forsørgelseskrav, jf. lovforslagets bemærkninger side 27, 1. spalte.

Ved vurderingen af, om manglende opfyldelse af forsørgelseskravet skal føre til inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, skal de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, fortsat indgå, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 5, (der efter forslaget § 1, nr. 13, bliver til § 19, stk. 4). Det vil således eksempelvis kunne få betydning for spørgsmålet om inddragelse, om udlændingen som følge af det hidtidige ophold i Danmark har erhvervet en sådan tilknytning til landet, at inddragelse ikke bør ske, jf. lovforslagets bemærkninger side 27, 1. spalte.

Spørgsmål 121:

Kan ministeren gennem justitsministeren kræfte, at Rigsadvokaten vil udsende særlig meddelelse til anklagemyndigheden om, hvilke påstande der skal nedlægges, når der indføres en straffebestemmelse for menneskesmugling, og er ministeren enig i, at dette er nødvendigt, for at loven får den påtænkte effekt?

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har oplyst,

»at instruktioner til anklagemyndigheden om strafpåstande normalt kun udsendes på områder, hvor der foreligger et større antal ensartede sager, der så vidt muligt bør behandles ens og afgøres med samme straf. Det gælder f.eks. på færdselslovsområdet, ved mindre alvorlige overtrædelser af lov om euforiserende stoffer og våbenloven og på straffelovsområdet ved butikstyveri, brugstyveri og hærværk.

Vejledning vedrørende strafpåstande findes på disse områder i Rigsadvokatens bødetakster og i et mindre omfang i Rigsadvokatens meddelelser.

Derimod fastsættes der normalt ikke retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande i sager, der har mere forskelligartet karakter. Det skyldes, at straffastsættelsen i disse tilfælde sker efter en konkret vurdering og under hensyn bl.a. til overtrædelsens grovhed, omstændighederne ved overtrædelsen og gerningsmandens personlige forhold, herunder alder m.v.